

ANIVERSARE: TEATRUL „MERLIN“
LA 60 DE ANI

Ion JURCA ROVINA

Sub semnul emoției discrete a cinstitii

Teatrul de Copii și Tineri „Merlin“ din Timișoara se află în anul aniversării a șase decenii de existență. Marcarea sărbătorească a evenimentului a fost planificată pentru **7 iunie a.c.** Neașteptata și prematura dispariție a directorului teatrului, actorul și regizorul **Horia Dan Ionescu**, a determinat instituția îndoliată să respecte data propusă sub semnul emoției decente a omagierii. Dimineța au fost decernate diplome actorilor din „garda veche“, care au servit decenii la rând arta păpușărească. Micii spectatori au vizionat spectacolul *Capra cu trei iezi*, în dramatizarea și regia lui Gheorghe Stana.

Seara, actorul Călin Ionescu a distribuit diplome aniversare. Apoi, a fost prezentat primul volum, cu o istorie parțială a teatrului, sub semnătura lui Sorin Precup. Cităm: „În perioada noiembrie 1948–martie 1949, un grup de studenți de la Institutul de Artă din Timișoara, îndrumați de Florica Teodoru, reuniți în prima formație de păpușari din vestul României, prezintă adaptări și dramatizări după basmele românești“. Nașterea teatrului se produce în 1949, ca secție a Teatrului de Stat din Timișoara. Primele spectacole: *Fetița pădurii*, *Ionică și mașina infernală*. *Cea mai bună doctorie*. În calitate de fondator și regizor, Florica Teodoru devine primul director, cu un lung stagiou într-o dăruire pentru această scenă, între 1949 și 1974.

Prin decizie locală, la 1 august 1954, se înființează Teatrul de Păpuși de Stat din Timișoara. Printre actorii care o însoțesc pe Florica Teodoru se află Olimpiu Vesa, Margareta Tatu, Maria Tamașiu, Petru Simion, Sofia Olaru, Elisabeta Cioltea, cărora li se vor alătura alții, precum Victoria Vesa, George Bălțeanu, Marius Gherasim, Gabriela Floros, Ileana Casapu, Maria Gornic, Ștefan Bocoreanu, Bogdana Sala... Sigur că lista e mai lungă, dovedită de distribuțiile numeroaselor spectacole jucate pe scenă, acasă, sau în turnee.

Venirea, în 1999, la conducerea teatrului a regretatului Horia Dan Ionescu, a adus schimbarea denumirii în Teatrul pentru Copii și Tineri „Merlin“. Se înțelege, aria repertorială a fost lărgită, cuprinzând spectacole destinate și următoarei categorii de vârstă, ceea ce a implicat și ieșirea actorului la rampă fără păpușă, sau în ipostaze mixte. S-au jucat, de pildă, în această variantă (repertoriul rămânând preponderent pentru cei mici), *Visul unei nopți de vară*, *Un pedagog de școală nouă*, *Năzdrăvăniile lui Nică* (după *Amintiri din copilărie*), *Faust* sau texte contemporane, *Râzi, nebunule*, *și pentru mine*, *Cabaret politic*.

În această infuzie de tinerețe se plasează și ultima premieră pregătită în viziunea regizorală a lui Horia Dan Ionescu: **O noapte furtunoasă** de I.L. Caragiale, care a încheiat ziua aniversară a teatrului. Conturat prin repetiții spre finalitatea lui, demersul regizoral a fost adus în premieră sub îndrumarea lui Călin Ionescu. Spectacolul este conceput să fie urmărit în două spații de joc. Primul, neconvențional, sala de la intrare, unde se joacă Actul I. Locul este, firește, improvizat, cu un decor sărac, cu mobilierul strict necesar – masa, scaunele. Scenele se succed în această sărăcie de confort, efectul de imagine revenind exclusiv personajelor.

După pauză, publicul intră în sală, iar scena este ocupată masiv de patul Vetei, în care și în jurul căruia se duc „bătăliile” amoroase sau pentru „onoarea de familist”.

Actorii sunt în exclusivitate tineri, unii chiar proaspeți absolvenți. Așa, Jupân Dumitrache e în realitate un căpitan mai tânăr decât sergentul în gardă Chiriac. Comicul caragialesc servit ca o șarjă de umor în spectacol anulează în bună parte inadvertențele de distribuție. Andrei Zagorodnii suplinesește cu volumul vocii nuanțările atât de necesare ale *Jupânului*, de unde și debutul mai dificil în scena de început cu *Nae Ipingescu*, acesta mai rezonabil validat de Radu Văduvă. „Oazele” de comic sunt cu personajele feminine. Zița Anastasiei Suru e un personaj încântător, pliat perfect pe o lecție clasică de interpretare, dar cu o izbucnire personală de naturalețe. Corina Cocoreanu nu adâncește tristețea pasională a *Vetei*, o poartă la suprafață, dar îi conferă un șarm aparte prin umorul șăgalnic, feminin cu care urmărește gesturile iubitului. *Chiriac* intră în acest joc amoros cu picanteriile comice servite discret chiar și în scenele de gelozie de interpretul lui, Călin Ionescu. O ieșire de aplaudat într-un personaj atât de celebru precum *Rică Venturiano* reușește Laurențiu Pleșa care aduce aici cel mai bun rol al lui de până acum. *Spiridon* al lui Ionuț Pârvulescu se încadrează, chiar dacă nu depășește lecția de școală, în vivacitatea trupei de tineri care oferă un bun spectacol publicului de vârsta lor.

Teatrul pentru Copii și Tineri „Merlin”, Timișoara – O noapte furtunoasă de I.L. Caragiale. Regia: Horia Dan Ionescu. Scenografia: Rareș Moldovan. Costume: Ligia Borșanu. Cu: Andrei Zagorodnii (*Jupân Dumitrache Titircă Inimă-Rea*), Radu Văduvă (*Nae Ipingescu*), Călin Ionescu (*Chiriac*), Ionuț Pârvulescu (*Spiridon*), Laurențiu Pleșa (*Rică Venturiano*), Corina Cocoreanu (*Veta*), Anastasia Suru (*Zița*). Premiera: 7 iunie 2009.

